

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΣΕΡΛΟΚ ΧΩΛΜΣ

ΤΟΥ ΚΟΝΑΝ ΝΤΟΥ'ΛΑ

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΔΟΥΛΕΜΠΟΡΟΥ

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου και τέλος)

Ο σκοτάδι που άπλωθηκε γύρω ήταν τόσο βαθύ, που ο Χόλμς δεν έβλεπε απόλύτως τίποτε.

Ή θέσι του ήταν τώρα έντελως απελπιστική. Άλλα δ ακατάβλητος αστυνομικός δεν λιποψύχησε. Άφου στάθηκε λίγες στιγμές σκεπτικός, μωρμούρισε άξφανα:

—Ευπρός, μόνον οί νεκροί άπομένουν δω μέσα! Κι' έγώ δεν είμαι νεκρός! Θά θρω ένα μέσον θρον για να θωά άπ' τη μύση αυή κόλασι. Άπειτα, ο Χάρρυ κι' ο Πιφ θά κάνουν τ' άδύνατα δυνατά και θά μ' εβρουν!

Κι' άρχισε να προχωρή έμπρός, με προφύλαξι. Άλλα ή ψυχή του ήταν ακατάβλητη, τó σάμα του είχε περιορισμένες δυνάμεις, δυνάμεις ανθρώπινες. Ή άφώρτη ζέση του κατέβαλε ύστερα από κάμποσην ώρα... Κι' ο Σέρλοκ Χόλμς, μη μπορώντας πεινά να κρατηθή στα πόδια του, γονάτισε, άκούμπησε πισόπλατα σέ έναν τοίχο και περίμενε με άγωνία τó τέλος του...

Άξφανα σέ έναν τοίχο και περίμενε με άγωνία τó τέλος του... Άξφανα και δυνάμεις άνεσκήριτσε. Είθε μπρός του ένα άμυδρότατο φώς να κινήται...

—Είθε κλεφτοφάναρο!... ψιθύρισε, κρατώντας την καρδιά του που σφυροκοπούσε άπ' την άγωνία του. Ο άνθρωπος αυτός—όποιος κι' άν είνε—προχωρεί άνύποπτος πρós την άλλη στοά, στή στοά που είδα τόν Μασορί. Πρέπει να τόν ακολουθήσω... Κουράγιο... Έτσι μονάχα μπορώ να σωθώ!

Και σηκώθηκε και πήρε ζοπίσω τόν άνέλπιστο σωτήρα του.

Ο άνθρωπος με τó κλεφτοφάναρο τρίλιξις. Τó θάδισιά του φάνηκε γνώριμο στό Σέρλοκ Χόλμς.

—Διάθολε! ψιθύρισε. Νά μη θυμάμαι... να μη μπορώ να καταλάβω πούδς είνε!... Περύργο!... Όστόσο πρέπει να συντομεύσω την άπόστασι πού μάς χωρίζει...

Και συγκεντρώοντας όλες τις δυνάμεις του ο Χόλμς έτάγνε τó θήμα του.

Σέ λίγο, ο άνθρωπος με τó κλεφτοφάναρο σταμάτησε κι' άρχισε να φωτίζει ένα-ένα τά φέρετρα.

—Νά είνε τάχα ο Μασορί; άναρωτήθηκε ο Σέρλοκ Χόλμς, σφίγγοντας στή σούγιά του τó περίστροφό του. Άλλα την ίδια στιγμή, ο άνθρωπος με τó κλεφτοφάναρο έσκυψε άπάνω σ' ένα φέρετρο και συγχρόνως άφισε μιá άγρια κραυγή χαράς.

Τότε ο Σέρλοκ Χόλμς άποφάσισε να πάη κοντά του. Μόλις δμως έκανε να προχωρήσει, μιá τρομερή, έκκοφαντική, δαιμονιώδης έκρηξις τόν κάρφωσε στή θέσι του.

Ή έκρηξις είχε γίνει στό μέρος άκριβώς πού είχε σκίψει ο άνθρωπος με τó φανάρι. Και τó άστραγαλιό φώς της ο Σέρλοκ Χόλμς είδε να τινάζονται με τεράστια δύναμη, πρós δλα τά σημεία, πέτρες, χαλίκια και συντριμμιάτα φερέτρων, σκελετών και άλλων άντικειμένων.

Άμέσως μετά την έκρηξις ένα πυκνό σύννεφο από κανπύ και σκόνη άρχισε ν' σπλώνεται στή στοά. Ο Σέρλοκ Χόλμς, για να μην πάθη από άσφυξία, άρχισε ν' άπομακρύνεται γρήγορα. Έτρεχε μ' όλη του τή δύναμη, αλλά κι' ο κανπύς κι' ή σκόνη άπλωνόντουσαν με μεγάλη ταχύτητα γύρω του.

Ο Σέρλοκ Χόλμς, τρέχοντας σάν τρελλός, σκαρφαλώνοντας σέ σωρούς από διάφορα άντικείμενα, δρασκαλιζοντας φέρετρα και πέφτοντας κάθε τόσο κάτω, αίσθανθηκε επί τέλους κάποια δροσιά στό πρόσωπό του. Αυτό έδειχνε δλοφάνερα, πώς κάπου εκεί κοντά θρισκόταν ή πολυπόθητη έξοδος, άπ' όπου εμπαινε ο καθαρός, ο δροσερός άέρας. Όρμησε τότε μπροστά και σέ λίγο έφτασε σ' ένα ύπόγειο στόν τοίχο τού όποιου ήταν κρεμασμένο ένα νυχτοφάναρο άναμμένο. Ήταν τó όύνηιο τού «Αίματοςδαμμένου Άπάχη». Ο Σέρλοκ Χόλμς, δταν τó έξακρίθωσε αυτό, λίγο έλειψε να τρελλαθή άπ' τή χαρά του. Όστόσο στάθηκε λίγες στιγμές και μετά πλησίασε στή σκάλα κι' άφουγκράστηκε. Δέν άκουσε κανένα θρόυθο, καμιά κουνέτια μέσα στό κέντρο των άπάχηδων κι' άποφάσισε να βηί άμέσως έξω: Άνέθηκε τή σκάλα κι' έφτασε στή πίσω ααλή τού κέντρου, στόν άέρα, στό φώς, στόν ήλιο.

Χωρίς να γάση στιγμή, σκαρφάλωσε στή μάντρα και μ' ένα πήδημα θρέθηκε στούς άγρούς. Ο Σέρλοκ Χόλμς είχε σωθή. Τήν σωτηρία του τήν άφειλε περισσότερο στή καλή του τύχη, παρά στήν άντοχή του και στήν νοημοσύνη του.

—Και τώρα δρόμο άπ' την επικίνδυνη αυή ζώνη! Πρέπει να συνέλθω, είπε μέσα του, κι' έπειτα θα μάθω τί έκρηξις ήταν αυτή.

Κι' άρχισε να βαδίζει σκυπώντας τρεκλίζοντας. Όταν προχώρησε κάμποσο, είδε άξφανα να πετάγεται μέσα

άπό ένα χοντάκι ένας νεαρός άπάχης. Στάθηκε τότε άπότομα με τó πιστόλι προτεταμένο.

—Μή, δάσκαλε! τó φάνας άμέσως ο άπάχης. Έγώ είμαι!... Κι' ο Χάρρυ—γιατί αυτός ήταν ο νεαρός άπάχης—έτρεξε κοντά στό διάσκαλό του.

—Χάρρυ!... παιδί μου! ψιθύρισε ο διάσημος άστυνομικός. Κι' έπесе άναίσθητος σχεδόν στήν άγκαλιά τού βοηθού του...

Τήν άλλη μέρα, πρίν ν' ανατείλει ο ήλιος, ο Σέρλοκ Χόλμς κι' ο Χάρρυ φτάσανε μετεμφοισμένοι στό ξεροπήγαδο τού Σαν-Ζερμαίν.

—Άπ' εδώ να κατεβούμε, Χάρρυ! είπε ο Σέρλοκ Χόλμς στόν βοηθό του. Δέν έχουμε από κανέναν πειά να φορηθούμε. Ο Μασορί έπесе ίσως θήμα της ύπερβολικής του προνοίας. Είχε βάλει, φαίνεται, κάποιο έκρηκτικό μηχανήμα στήν κρύπτη τού θησαυρού και τινάχτηκε μόνος του στόν άέρα...

—Κι' ο Πιφ ο Γαλάζιος, δίδασκαλε; ρώτησε ο Χάρρυ. Τι λές άνγινε;

—Υποθέτω πως παραμονεύει ακόμα έξω από τó σπίτι τού Μασορί, άπάντησε ο Χόλμς στόν βοηθό του.

Και δένοντας ένα χοντρό σχοινί στό δέντρο πού ήταν κοντά στό πηγάδι, πρόσθεσε:

—Εσύ, Χάρρυ, φύλαγε έδώ. Κατόπιν άρχισε να κατεβαίνει σιγά-σιγά στίς κατακόμβες, έχοντας τó κλεφτοφάναρό του προσαρμοσμένο στό στήθος του.

Όταν έφτασε κάτω στό θάθος τού πηγαδιού, ο Χόλμς άντελήθη ότι θρισκόταν κοντά στόν τόπο πού είχε γίνει ή έκρηξις. Λύθηκε λοιπόν άμέσως και προχώρησε πρós τά εκεί. Όταν έφτασε κοντά, άντικρυσε άμέσως τήν περιφημη κασεστίνα με τó θησαυρό τού Φιρμόν. Ή έκρηξις τήν είχε ρίξει καταμής της στοάς. Πλάι της θρισκόταν ένα πασαουφομένο πτώμα, τó όποιο δμως δέν άνήκε στόν Μασορί, αλλά στόν Πιφ τόν Γαλάζιο!

Ο Σέρλοκ Χόλμς, δταν άνεγνώρισε τó νεκρό, έμεινε κατάπληκτος. Δέν άρχισε δμως να τά έξηγησή δλα, γιατί λίγο πίσω του άνακάλυψε και τó πτώμα τού Μασορί, καταστασιακόσμη και με τó λάσο τού Πιφ δεμένον στά πόδια του. Ή άπούνθεσι τού πτώματος τού Μασορί είχε προχωρήσει, ή άτιμόσφαιρα γύρω ήταν θαραειά κι' αυτό έκανε τόν διάσημο άστυνομικό νά δέση άμέσως τήν κασεστίνα με τόν θησαυρό στή ζώνη του και ν' άνεβή άπάνω...

Ο θησαυρός τού δουλεμπόρου Φιρμόν μοιράστηκε σέ έκατοντάδες στωάγν. Ο Σέρλοκ Χόλμς είχε θριαμβεύσει. Ή Ζαίρα δμως, ή δυστυχισμένη κόρη τού γέρο Φιρμόν, προσεβλήθη από φρενοπαθειά, έξ αίτιας τού τρομερού νορκατικού πού της έβωσε ο Μασορί. Ο Σέρλοκ Χόλμς φρόντισε να τήν βάλη σ' ένα άπ' τά καλύτερα ειδικά θεραπειτήρια. Ο Χάρρυ τήν έπισκεπτότανε εκεί τακτικά, μολονότι αίσθανότανε μεγάλο πόνο δταν τήν έβλεπε. Ήταν ή άγνότερη του άγάπη.

Έτσι ή κατάρτα τού δουλεμπόρου, άφου έπесе άπανωτά άπάνω στόν Μασορί και στόν Πιφ τόν Γαλάζιο, πού θέλησε να κλέψη κρυφά άπ' τó Χόλμς τó θησαυρό, έρηκε τέλος και τή μικρή κρεολή, τήν άθώα κοπέλλα...

ΤΕΛΟΣ

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ ΦΥΛΛΟ :

Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΤΟΚΟΓΛΥΦΟΥ

Ή πλέον συνταρακτική περιπέτεια τού Σέρλοκ Χόλμς

ΤΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΕΝΑΣ ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ

Πρό τριών αιώνων κυκλοφόρησε κρυφά στήν Μαδρίτη ένα αστυρικό φυλλάδιο εναντίον τού θρησκευτικοφροεδαρχικού καθεστώς της Ισπανίας, στό όποιο, μεταξύ τών άλλων, ύπάρχει και ο παρακάτω...δεκάλογος:

- 1) Οί καρδινάλιοι ζητούν τά πάντα.
- 2) Οί βασιλείς χορηγούν τά πάντα.
- 3) Οί ευγενείς διαθέτουν τά πάντα.
- 4) Ο πάπας προσδιορίζει τά πάντα.
- 5) Ο κλήρος επικυρώνει τά πάντα.
- 6) Ο δούξ Μεδίνα έπιθυμεί τά πάντα.
- 7) Ή Ίνδιες προμηθεύουν τά πάντα.
- 8) Οί στρατιώτες πίνουν τά πάντα.
- 9) Οί καλόγηροι τρώνε τά πάντα.
- 10) Και ο διάθολος, επί τέλους, θα τά πάρη δλα.